कार्पाणेँ nach Sâj. n. *Schwertkampf.*

कार्पास 1) Adj (*f. ई) *baumwollen.* — 2) m. f. (ई) *die Baumwollenstaude* zu Spr. 3802. — 3) (*m. *n.) *Baumwolle, Baumwollenzeug.*

कार्पासक 1) Adj. *baumwollen.* f. °सकी Hemâdri 1,431,21 fehlerhaft für °सिकी. — 2) *f. °सिका *die Baumwollenstaude.*

कार्पासतान्तव *ein Baumwollengewebe* M. 12,64.

*कार्पासनासिका f. *Spindel.*

कार्पाससौत्रिक = कार्पासतान्तव Jâgñ. 2,179.

कार्पासास्थि n. *ein Samenkorn der Baumwollenstaude.*

कार्पासिक Adj. (f. ई) *baumwollen.*

कार्पूर Adj. *aus Kampfer* Hemâdri 1,391,15.

*कार्पूरिण Adj. von कर्पूरिन्.

*कार्पूरेय m. Patron. von कर्पूर.

1.*कार्म Adj. (f. ई) *thätig, arbeitsam.*

2. कार्म Adj. von कृमि *Wurm.*

कार्मण 1) Adj. *a) zu den Handlungen in Beziehung stehend, aus ihnen hervorgegangen. — b) bezaubernd* Dhûrtan. 19. Nom. abstr. °त्व n. — 2) n. *Zauberei, Zauberkunst* Râgat. 7,427.

कार्मणिक Adj. etwa *durch einen Zauber bewirkt* Dhûrtan. 19.

कार्मणेयक m. Pl. N. pr. eines Volkes.

कार्मरङ्ग Adj. *hochroth* Harshak. 174,23. 184,16. Vgl. कृमिराग.

कार्मार m. 1) *faber, Schmied.* — 2) *Patron. von कर्मार.

*कार्मार्यायणि m. Patron. von कर्मार.

कार्मिक 1) m. Pl. *eine best. buddh. Schule.* — 2) *buntes Gewebe.*

*कार्मिक्य n. Nom. abstr. von कर्मिक.

1. कार्मुक 1) Adj. *wirksam* (Heilmittel) Karaka 1, 26. 6,5. — 2) m. *a) Melia sempervirens* Bhâvapr. 1,204. — *b) *weisser* Khadira Râgan. 8,24. — *c) *Smilax China* Nigh. Pr. — *d) *Bambusrohr.*

2. कार्मुक 1) Adj. (f. ई) *vom Baume* Kṛmuka. — 2) n. *a) Bogen zum Schiessen.* Einmal m. Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *b) ein bogenförmiges Werkzeug. — c) ein geometrischer Bogen. — d) Regenbogen* Varâh. Jogaj. 5,19. — *e) der Schütze im Thierkreise. — f) eine best. Constellation.*

कार्मुकभृत् 1) Adj. *einen Bogen tragend* Venis. 103. — 2) m. *der Schütze im Thierkreise.*

कार्मुकाय्, °यते *einen Bogen darstellen.*

कार्मुकिन् Adj. *mit einem Bogen bewaffnet.*

कार्मुकोपनिषद् f. *das Geheimniss der Schiesskunst* Bâlar. 233,16.

कार्य 1) Adj. *a) faciendus* mit den unter 1. कर् 1) 3) 5) 7) 8) 9) 13) aufgeführten Färbungen. — *b) was hervorgebracht* oder *bewirkt wird. — c) zu veranlassen Etwas* (Acc.) *zu thun* Naish. 6,102. — 2) *f. आ *eine best. Pflanze* Râgan. 8,65. — 3) n. *a) Obliegenheit, Vorhaben, Geschäft, Beschäftigung, Angelegenheit, Sache, gerichtliche Sache.* तेषां कार्याणि कर् *seine Obliegenheit diesen gegenüber erfüllen* 64,14. कार्यम् mit dem Gen. der Person und Instr. der Sache *es ist Jmd zu thun um, es kann Jmd Gebrauch machen von. — b) eine grammatische Operation. — c) Wirkung, Product* 265,28. — *d) Absicht, Zweck.* किं कार्यम् *zu welchem Endzweck? weshalb?* °मानुष m. *in einer bestimmten Absicht als Mensch erscheinend. — e)* in der Dramatik *das Endziel, um dessen Erreichung es sich im Drama handelt. — f) *Grund.*

कार्यकर Adj. *wirksam.*

कार्यकर्तर् Nom. ag. *Jmds* (Gen.) *Sache betreibend* Spr. 3396.

कार्यकारण n. *eine best. Absicht als Veranlassung, ein best. Grund.* तत्कार्यकारणात् *in Folge von diesem* 123,8. °तस् *in einer best. Absicht.*

कार्यकारणत्व n. *das Wirkung- und Ursache-Sein.*

कार्यकाल m. Sg. und Pl. *die Zeit zum Handeln* 46,5. R. 1,30,12. Spr. 5435. °विपत्ति f. Kâm. Nîtis. 12,21. °कालात्यय m. *Gefahr im Verzuge.*

कार्यचिन्तक m. *Geschäftsführer.*

कार्यता f. (Kap. 5,58) und °त्व n. (264,3. 265,20) *das Hervorgebrachtwerden, das Wirkung —, Product-Sein.*

कार्यदर्शन n. *die Prüfung einer vor Gericht vorgebrachten Sache.*

कार्यध्वंस m. *das Fallenlassen —, Aufgeben einer Sache* 164,16.

कार्यनिर्णय m. *die Entscheidung einer vor Gericht vorgebrachten Sache.*

कार्यनिर्वृत्ति f. *das Erfolgen der Wirkung.* आ °त्तेः Suçr. 2,351,20.

कार्यपरिच्छेद m. *die richtige Beurtheilung einer Sache.*

*कार्यपुट = अनर्थकर, उन्मत्त und कृपण (कृपण).

*कार्यप्रद्वेष m. *Trägheit.*

कार्यप्रेष्य m. *ein Abgesandter in einer Angelegenheit.*

कार्यभाज् Adj. *einer grammatischen Operation unterliegend* Comm. zu TS. Prât. Nom abstr. °भाक्त n. ebend.

कार्यवत्ता f. Nom. abstr. zu कार्यवत् 2) und 3) (R. 5,8,9).

कार्यवत् Adj. 1) *eifrig mit Etwas beschäftigt.* — 2) *ein Geschäft —, ein Anliegen habend.* — 3) *eine best. Absicht verfolgend.*

कार्यवश m. Abl. so v. a. *für Etwas* Spr. 6246.

कार्यविनिमय m. *gegenseitige Verpflichtung Etwas zu thun* Mâlav. 9,8 (9,16 Boll.).

कार्यविनिर्णय m. = कार्यनिर्णय.

कार्यविपत्ति f. *das Misslingen einer Sache* Spr. 3216.

कार्यवृत्तान्त m. *Thatsache* 60,27.

कार्यव्यसन n. *das Misslingen einer Sache* 184,28.

*कार्यशब्दिक Adj. Vârtt. zu P. 4,4,1.

कार्यशेष m. *was noch zu thun ist* 291,30.

कार्यसम m. im Njâja *eine best. sophistische Einwendung, wobei ignorirt wird, dass gleiche Wirkungen in Folge verschiedener Umstände eintreten können,* Njâjas. 5,1,37. Sarvad. 114,12.

कार्यसिद्धि f. *Erfolg einer Sache* Mudrâr. 52,13. Ind. St. 15,275.

कार्यकर्तर् Nom. ag. *der eine Sache schädigt, — hintertreibt* 143,1.

कार्यापेक्ष m. in der Rhet. *eine Erklärung, dass man mit der Wirkung —, den Folgen eines Verhältnisses nicht einverstanden sei.*

कार्याख्या f. bei den Pâçupata Bez. *der fünf Elemente und der fünf Qualitäten.*

कार्यातिपात m. *Versäumniss eines Geschäftes.* अन्य° Çâk. 7,10.

कार्यातिपातिन् Adj. *der in den Fall kommt ein Geschäft zu versäumen* 213,15.

कार्याधिकारिन् m. *ein Minister der Politik* Hit. 61,7.

कार्याधिप m. *der Planet, in dessen Bereich der Gegenstand der gerade gestellten Frage gehört.*

कार्यान्तर n. 1) *Mussestunde.* — 2) *ein anderes Geschäft* 211,8.

कार्यान्तरसचिव m. *der Genosse eines Fürsten in den Mussestunden, maître de plaisir.*

कार्यापेक्षिन् Adj. *ein best. Ziel verfolgend* Spr. 1683.

कार्यार्थ 1) m. *Unternehmen.* °सिद्धि f. *das Gelingen eines U.* — 2) °म् Adv. *eines Geschäftes wegen, in einer bestimmten Absicht.*

कार्यार्थिन् Adj. *ein Anliegen habend, ein best. Ziel zu erreichen bestrebt, der eine Sache vor Gericht bringt, — mit einer Klage vor Gericht auftritt* 213,8.

कार्यिक Adj. dass.

कार्यिन् 1) Adj. *a)* dass. — *b) einer grammatischen Operation unterworfen.* Nom. abstr. °यित्व n. — 2) m. *Beamter* Râgat. 8,53. 105.

कार्येक्षण n. = कार्यदर्शन.